

„NEKO NOVO VRIJEME“

ŠKOLSKI MJUZIKL – DAN ŠKOLE

DJEVOJČICA IDE IZ ŠKOLE, VUČE SE, BEZVOLJNO, IMAJUĆI U RUCI MOBITEL, SLUŠALICE U UŠIMA I NEZAINTERESIRANO KORAČA STAZOM POGLEDA UPRTOG ISKLJUČIVO U MOBITEL...NE PRIMJEĆUJE NIŠTA OKO SEBE

DOLAZI TAKO U SVOJ STAN/DOM (MODERNO UREĐEN DOM DANAŠNJICE) – NIKOGA NEMA KOG KUĆE...ULAZEĆI U STAN BACI TORBU PORED VRATA...NA REGALU PRONAĐE PORUKU MAJKE KOJU PROČITA NAGLAS.....**DRAGA MIA, DANAS DOLAZIM KASNIJE S POSLA JER IMAM SASTANAK...U FRIŽIDERU IMAŠ LAZANJESAMO IH UBACI U MIKROVALNU....VOLI TE MAMA...**

P.S. NE ZNAM KADA SE VRAĆA TATA JER JE NA TRENINGU...

NARAVNO....-promrmlja M. i zavali se u dvosjed, stavljaajući noge na stol....surfa po mobitelu i govori...**KOJA ŽIVA DOSADA NIŠTA ZANIMLJIVO NITI NA JEDNOJ DRUŠTVENOJ MREŽI...AJDE DA VIDIMO INSTAGRAM....OPET NIŠTA...STALNO JEDNE TE ISTE FOTKE....SNAPCHAT....MA KATASTROFA...A TELKU NEĆU NI GLEDAT...**odgurne daljinski sa stola i u tom joj pogled skrene prema staroj drvenoj škrinji pored zida...

VIDI, VIDI, ŠTA BI TO MOGLO BITI...SIGURNO OPET NEKA KUTIJA STARINE OD MOG DRAGOG DEDEKA...dovlači škrinju na sredinu boravka....uzima mobitel u ruke i tipka prijateljima poruku **GOVOREĆI EEE OVO BI MOGLO BITI ZANIMLJIVO ZA MOJU EKIPICU....**

U tren oka u njenom stanu stvori se ekipa

MI.: uspuhano dolazi do M. i kaže...**ŠTO JE TAKO HITNO BILO DA NISAM STIGLA POGLEDATI NITI OBITELJ TANDERMEN, NOVU EPIZODU???**

D.: dolazi također do M., govoreći...**eeee samo da znaš da sam sada prekinuo igranje Minecrafta...**

M. : **AJDE EKIPA...MIRRR...POLAKO...IMAM NEŠTO ZANIMLJIVO** (pokazuje prstom prema staroj škrinji)

Svi su usmjerili pogled i zainteresirali se...

UUUU, BAŠ NAS ZANIMA ŠTA JE U TOJ DRVENARIJI-kaže Domagoj

M. OTVARA ŠKRINJU...KOJA JE PUNA STARIH PREDMETA..POLKO IZVLAČE
JEDAN PO JEDAN:

D.: **GLE OVO ŠTO SAM PRONAŠAO**—(IZVUKAO JE STARU PLOČICU NA KOJOJ
SU NEKADA PISALI U ŠKOLI) **NEKI ČUDAN TABLET....**(POKUŠAVA TIPKATI PO
NJEMU) ...**ALI NE RADI**

MI.: **MA DAJ TUPANE...PA NIJE TI TO TABLET....VIDIŠ DA JE DRVENO..I
IZGLEDA KAO PLOČICA...**

M.: (IZVLAČI IZ ŠKRINJE NEKE MALE PLAVE KNJIŽICE....OTVARA IH i ushičeno
vikne: **PA TO JE DJEDOVO... (otvara knjižicu i čita) ĐAČKA KNJIŽICA, FRANJO
PERIĆ, UČENIK 3. RAZREDA....PA TO SU OCJENA MOG DJECA.....**

U TOM TRENU U KUĆU ULAZI DJED

M. SKOČI I ODMAH GA UPITA...**DJEDE, DJEDE, DAJ NAM ISPRIČAJ KAKVE SU
OVO STVARI U ŠKRINJI**

(DJED) SJEDA NA STOLAC I ZAPOČINJE PRIČU:

E MALI MOJI TO SU MOJE USPOMENE IZ ĐAČKIH DANA...EEEE SJEĆAM IH SE
JAKO DOBRO, KO DA JE DAN DANAS BILO.....

(UZIMA PLOČICU U RUKE I SA SJETOM KRENE PRIČATI)

**TO JE BILA MOJA KNJIGA, MOJA BILJEŽNICASVE SMO ZAPISLIVALI NA
NJU..IZ TOGA SMO UČILI...NEKADA NIJE BILO KNJIGA KAO SADA...UČILA NAS
JE DRUGARICA...BILA JE JAKO STROGA..AKO NISMO DONESLI ZADAĆU A TO
SE ČESTO DOGODILO, JER SMO SKAKKALI PO GRABAMA NA PUTU DO ŠKOLE I
ZADAĆA SE IZBRISALA NA PLOČICI...I OPET FRANCEK DOBIO PACKE...ILI U KUT
AKO SAM BIL ZLOČEST....EH AL ME ZNALA POVLEČI ZA LASI...SVI SMO SAMO
POKUNJILI GLAVE...JER STRA NAS BILO DOJTI DOMA...AL SVEJEDNO SMO
VOLELI ITI U ŠKOLU...POGOTO JER SAM SE TAMO IGRAL Z
MARICOM...STALNO SMO SE IGRALI SVATOVA....IMALA JE TAK DUGE LASI
SKLUPČANE U PLETENICE ...E MOJA MARICE...DOK SE SAMO SJETIM KAK
NAM JE LEPO BILO U TO DOBA....NIT BRIGE NIT PAMETI...NAJVIŠE SAM
VOLEL VREME KAD SAM IŠEL U ŠKOLU..JER DOMA SAM MORAL PUNO DELATI
U POLJU I POMAGATI MAMI I TATI...**

(DJED POGLEDA SJETNOG POGLEDA U DALJINU)

NA POZORNICU DOLAZI PODRUČNI ODJEL ŠANDROVAC S IZVEDBOM SPLETA
NARODNIH DJEČJIH PLESOVA U NARODNIM NOŠNJAMA

(CESTOM IDE DROTIČKO I MALI BRATEC IVO I MALA MARICA)

**MI. IZVADI IZ ŠKRINJE, NEKU BILJEŽNICU, MALO OTPUHNE PRAŠINU I PITA : A
ŠTA BI OVO MOGLO BITI, NEKA ISPISANA BILJEŽNICA ČUDNIM
RUKOPISOM....**

**DJED: TAK SE NEKAD PISALO, KRASOPISOM..I NALIFPEROM I TINTOM....A TA
STARA TEKA JE SPOMENAR....**

MI.: SPOMENAAR????

M. LISTA I ČITA:

**TI ME PITAŠ KOGA VOLIM, EVO DA TI ODGOVORIM, BOLJE ČITAJ PRVA
SLOVA, EVO TEBI ODGOVORA.... (SVI SE SMIJULJE)**

**TKO TE VOLI VIŠE OD MENE NEK JOŠ JEDAN LIST OKRENE, ALI LISTOVA NEMA
VIŠE, JA TE VOLIM PONAJVŠE...**

**D.: KROZ SMIJEH---MA JOJJJ KAKVE SU TO PJESMICE...TKO JE TO TAKO
PISAO....**

(ULAZI MAMA)

**N.: OOO DJECO, PA VI SE ZABAVLJATE S NEČIM ŠTO NIJE MOBITE ILI
PLeJKA.....DJED SE SAMO NASMIJE....**

**M.: MAMA JE LI OVO TVOJ SPOMENAR....DAJ NAM MALO OBJASNI ŠTO SE
PISALO U SPOM ENAR:**

**N.: U SPOMENARU SU ZABILJEŽENE MOJE DRAGE USPOMENE IZ
DJETINJSTVA, IZ ŠKOLE...ISPUNJAVALI SU GA SVI MOJI PRIJATELJI...i
učitelji.....SVATKO SE TRUDIO DA NJEGOVE STRANICE BUDU NAJLJEPŠE----
PISALI SMO KRATKE PJESMICE U RIMI....CRTALI....A TU SU SE OTKRIVALE I
SIMPATIJE...**

NATUP PODRUČNOG ODJELA MALO TROJSTVO S PJESMOM SPOMENAR.

DOLAZI TATA KUĆI I PRIDRUŽUJE SE ZNATIŽELJNOJ EKIPI.

**D. PITA: STRIČEK BORIS, JESTE I VI PISALI SPOMENARE....MENI JE TO TAKO
CURKASTO I PRASNE U SMIJEH...OSTALI ZA NJIM...**

TATA: NARVNO DA JESAM...I JAKO SAM SE TRUDIO ISPASTI FRAJER S NAJLJEPŠOM PJESMICOM.....A PISALI SMO MI I LEKSIKONE U VIŠIM RAZREDIMA....

M. I MI.: LEKSIKONE???

TATA: DA, LEKSIKONE...TU SMO VIŠE PISALI NAŠE HOBIJE, NAŠE SIMPATIJE, najbolja glazba, filmovi iii TAKO...

M.: MAMA I TATA, A KAKO JE KOD VAS BILO U ŠKOLI...DJED JE PISAo NA PLOČICI...NISTE VALJDA I VI???

MAMA: MA NISMO...MI SMO VEĆ IMALI BILJEŽNICE I KNJIGE...

D.: A KOMPJUTORE????

TATA: E TOGA NIJE BILO...JEDVA DA SMO IMALI I RADIO.....UČITELJICE SU NAM SVIRALE NA HARMONETI, PLOČA I KREDA I NAŠA UČITELJICA.....NIJE NAM VIŠE NITI TREBALO....U RAZREDU SMO SVI SLUŠALI...MUHA SE NIJE ČULA KAD JE UČITELJICA OBJAŠNJAVALA....

D.: MA DAJ..MOŠ MISLIT DA STE BILI TAKO MIRNI KO BUBICE

TATA: E DA ZNAŠ DA JESMO...JER AKO NISMO SLUŠALI NA SATU, DOBILI BI KOLAC, I ONDA DOMA NEVOLJE..KAD BI MAMA I TATA IŠLI NA RODITELJSKI SASTANAK, JER UVIJEK SU NAM GOVORILI DA JE UČENJE NA PRVOM MJESTU

MAMA: A DOBRO DO RODITELJSKOG SMO MI VEĆ MOGLI I ISPRAVITI TE KOLCE ODNOSNO JEDINICE...(IZGOVORI KROZ SMIJEH)

MI.: A NISTE IMALI E Dnenvik

Tata: kakakv e dnevnik...imali smo ogromnu zelenu knjižurinu u koju su se pisale ocjene ...uvijek su ga učiteljice nosile pod rukom

MAMA: BILO NAM JE LIJEPO U ŠKOLI...svašta smo radili..i uređivali cvjetnjake...vrtove.....SVE SMO TO RADILI ZAJEDNO S UČITELJIMA

DJED: (ubacuje se) A U MOJE VRIJEME SMO I KURUZE U ŠKOLI OKAPALI I DRVA BOME NOSILI

MAMA: POSEBNO SMO VOLJELI PRIREDBESJEĆAM SE DOK SAM IŠLA U PRVI RAZRED ...KAKO SAM BILA UZBUĐENA JER TO JE BILA MOJA PRVA PRIREDBA, A GLEDALI SU ME MAMA I TATA..TO SU BILE SVEČANOSTI ZA CIJELU OBITELJ

PRVI RAZRED MATIČNE ŠKOLE U IZVEDBI PJESME DOBAR DAN

TATA: UVIJEK SU NAM GOVORILI...POŠTUJ STARIJE, UVIJEK POZDRAVLJAJ, NEMOJ ODGOVARATI...VAŽNO JE BITI PRISTOJAN I KULTURAN....NEMOJ DA NAS OSRAMOTIŠ...

MAMA: I JOŠ SU ZNALI REĆI „ BUDI SRETNNA DOK IDEŠ U ŠKOLU, NEMAŠ PUNO BRIGA, SAMO UČITI I PISATI ZADAĆE....BEZ ŠKOLE NEMA ZANATA...

NASTUP PRODUŽENOG BORAVKA: ŠKOLA

MAMA IZVADI IZ ŠKRINJE JEDNU UKOSNICU I ČEŠALJ ...I SA SJETOM KAŽE....OVO SAM DOBILA ZA RAOĐENDAN OD SVOJE NAJBOLJE PRIJATELJICE GRETE.....KAKO LI SMO SAMO UŽIVALE U SVIM ŠETNJAMA, U KAZALIŠTU...

M.: UKOSNICA I ČEŠALJ???

MAMA. DA, NIJE VAŽNA VELIČINA I CIJENA SAMOG POKLONA, VEĆ ISKRENA ČESTITKA I SITNICA KOJOM POKAZUJEŠ DA TI JE STALO DO PRIJATELJSTVA

TATA: DA PRIJATELJI SU NAM BILI KAO OBITLEJ...JEDNI ZA DRUGE DALI SMO SVE....NAKON ŠKOLE SMO SE ODVOJILI, NO UVIJEK SE JEDNI DRUGIH SJETIMO...

NASTUP: ČETVRTOG RAZREDA MATIČNE ŠKOLE I NASTAVNICE JASMINKE

MAMA: A KAD BI SAMO ZAPOČELI PRIČU O DANIMA U SREDNJOJ ŠKOLI...MOGLI BI I KNJIGU NAPISATI...

TATA: ZATO ĆEMO SI SAMO PUSTITI NA YOUTUBEU PJESMU IZ TIH DIVNIH VREMENA

NASTUP MAŽORETKINJA

TATA I MAMA ZAJEDNO: ŠTO NAM JE MLADOST PROLETJELA PRED OČIMA...

NASTUP KLARE RADONIĆ

MI.: EKIPA ZNATE ŠTA....OVO SVE ŠTO SMO SAD SAZNALI O DJETINJSTVU I ŠKOLSKIM DANIMA MIJINIH RODITELJA...DALO MI JE IDEJU.....IDEMO I MI POČETI STVARATI SVOJE USPOMENE. IDEMO STVARATI SVOJ SPOMENAR...IMAMO PUNO LIJEPIH STVARI ŠTO BISMO MOGLI ČUVATI...

D.: KAK TO MISLIŠ...HOĆEMO FOTKE UPLOADATI NA INSTIĆ, SNAPČAT ILI TIK TOK

CURE: JOJ DOMAGOJ ...

M.: ČUDI ME KAKO SI UOPĆE PREŽIVIO OVA TRI SATA BEZ MOBITELA...

MICHEL....I IIIII ŠTO KAŽETE???

SVI : MOŽEEEEEE!!!

D.: JA NEMREM NIŠTA RADITI AKO NEMA MJUZE ...

M.: EVO, EVO PUŠTAM.... preko telke.....(UZIMA MOBITEL I KAO PUŠTA VIDEO)

NASTUP PLESNE SKUPINE

(ZA TO VRIJEME MICHEL ODLAZI IZA SCENE I DONOSI NEKU KUTIJU)

D.: BAŠ SMO SE UFURALI I RASPLESALI...DAJ JOŠ JEDNU NEKA SAMO SVIRA...

NASTUP TREĆEG RAZREDA MATIČNE ŠKOLE..

MI.: EVO JA SAM DONIJELA KUTIJU U KOJU ĆEMO STAVIJATI NAŠE USPOMENE IZ ŠKOLSKIH DANA IZ NAŠEG DJETINSTVA....malo ćemo ju ukrasiti

M.: ODLIČNO, AJMO SE SVI POTRUDITI PRONAĆI NEŠTO ŠTO BISMO HTJELI STAVITI U KUTIJU USPOMENA....(KRENUŠE U TRK, NO MAMA IH NA BRZINU ZAUSTAVI)

MAMA: ČEK, ČEK, ČEK MALO... (stanu kao kipovi)..NISU SAMO PREDMETI IZ ŠKOLE VAŽNI ZA SPOMENAR, VEĆI I ONI LIJEPI ZAJEDNIČKI TRENUTCI KOJI SU VAS ČINILI SRETNIMA U ŠKOLI I IZVAN ŠKOLE...U KOJIMA STE POKAZALI DA STE UVIJEK TU JEDNI ZA DRUGE..BILO DA SE RADI O NASTAVI ILI IGRISIGURNO IH IMATE I S PRIJATELJIMA I UČITELJIMA....JEL TAKO TATA...VAŽNA JE UVIJEK SLOGA, ZAJEDNIŠTVO I PRIJATELJSTVO....

TATA: svakako slažem se....vrijeme brzo prolazi...polako odrastate ali uvijek vam ostaju uspomene...sjetim se svoje prve učiteljice koja nam je bila podrška u svemu....svojih prijateljanastavnika u starijim razredima i srednjoj školi...kako smo zajedno provodili vrijeme u raznim aktivnostima.....učeći jedni od drugih

NASTUP UČITELJICA

M.: ZAGRILI SVOJE FRENDOVE I KAŽE: EKIPA MOJA DA VIDMO ŠTO SMO PRIKUPILI...

D.: EVO JA SAM DONIO SVOJ TABLET...NIJE BAŠ NEŠTO...NO NA NJEMU JE INSTALIRANA APLIKACIJA ZA TEAMSE I E DNEVNIK....MOŽDA ĆEMO U BUDUĆNOSTI I MI SVOJOJ DJECI PRIČATI O NASTAVI KAKVA JE BILA U NAŠE VRIJEME, PA NEK SE NAĐE

MI. I M....E DA, ONLINE NASTAVA...SVAKAKO IDE U SPOMENAR....

M...: EVO JA SAM DONIJELA ISPRINTAN VEMENIK PISANIH PROVJERA...

M.: ZAŠTO???

MI.: PA ZATO JER MI MOJA MAMA UVIJEK KAŽE...LAKO JE VAMA PISATI TESTOVE KADA UVIJEK ZNAŠ KADA PIŠEŠ KOJI TEST, E DA SAM JA TO ZNALA U SVOJE VRIJEME..IMALA BIH SVE PETICE....JER MI NISMO ZNALI KADA PIŠEMO ISPITE...UVIJEK SMO MORALI BITI SPREMNI....I ZATO MISLIM DA JE TO BITNO ZA SPOMENAR...TKO ZNA MOŽDA U BUDUĆNOSTI UOPĆE NEĆE BITI TESTOVA...

M.: ZNATE ŠTO JA MISLIM? U SPOMENAR ĆU LIJEPO STAVITI I FOTGRAFIJU NAŠIH PRIREDBI IZ ŠKOLE...SVIH NAŠIH PLESOVA..IGROKAZA...PJEVANJA...SVE ONO ŠTO SMI SVI RADILI ZAJEDNO S NAŠIM ŠKOLKIM KOLEGAMA I UČITELJIMA....

MI.: donijela sam i usb stick s pjesmama koje smo pjevali u zboru....neka i one budu u kutiji uspomena...

M.: SJEĆAM SE DA MI JE DJED PRIČAO DA SU ONI PJEVALI U ZBORU U CRKVI ZA VRIJEME MISE, STARE PUČKE PJESME...A DO CRKVE SU ZNALI PJEŠAČITI I PO DVA SATA..PO SNIJEGU I VRUĆINI...

Djed: DA , DA, I KRUNICU NEGDJE ČUVAM KAJ SAM DOBIL ZA PRVU PRIČEST...SVAKU NEDELJU SMO IŠLI U CRKVU..U NOVOJ ČISTOJ OPRAVI....

NASTUP ZBORAŠICA

D.: a ja ću u spomenar staviti svoju torbu i papuče...

Cure zajedno: a šta bi mi bez tebe i tvojih ludorija....

D.: SAMO SE VI SMIJTE....U BUDUĆNOSTI SIGURNO NEĆE TREBATI TORBE I PAPUČE...PA ĆU ONDA I JA SVOJOJ DJECI UNUCIMA PRIČATI VAŽNE PRIČE O TIM TORBAMA I PAPUČAMA

NASTUP DRUGOG RAZREDA MATIČNE ŠKOLE

M.: I TAKO VRIJEME PROLAZI, DOLAZE NEKI DRUGI ĐAČI, NEKO DRUGO VRIJEME..DRUGI UČITELJI...ALI ONO NAJVAŽNIJE SE NE MIJENJA...

ŠKOLA JE MJESTO GDJE SE USVAJAJU NOVA ZNANJA, STVARAJU NOVA PRIJATELJSTVA, UPOZNAJU PRVE SIMPATIJE...GDJE UVAŽAMO I POŠTUJEMO JEDNI DRUGE...GDJE SMO SVI JEDNA VELIKA OBITELJ..

I DOBRO KAŽE ONA PJESMICA NAPISANA U SPOMENAR

Svi zajedno: OD KOLIJEVKE PA DO GROBA NAJLJEPŠE JE ĐAČKO DOBA!!!

SVI PJEVAJU ZAJEDNO NA POZORNICI ŠKOLSKU HIMNU!!

Idejno rješenje i tekst: Sanja Vranješević